

Déri Antalné Az Első Férjével

Ez a nővérem, Piri és a férje, Krausz Gyula. A lakásuk előtt ülnek a körfolyosón. Budapesten a Munkás utca 13-ban laktak -- itt bújtam én is a háború alatt. A kislány valami szomszéd lehet, a gyerekek nagyon szerették Gyulát.

Gyula kereskedő volt. 1926-ban házasodtak össze. Volt egy unokabátyánk, a Kőrösi Béla. Ez egy kicsit hóbortos fiú volt, de ügyvéd volt. Az udvarolt a Pirinek. És úgy volt, hogy a Piri ment volna a Bélához férjhez egy hét múlva. Aztán nem lett semmi, mert közben a Krausz Gyula, megkérte a kezét. Anyuka elgyalogolt a Reb Sájeléhez, az egy rabbi volt, aki megmondta, hogy ne adja oda Amerikába, hanem ha van itt valaki, aki rendes, ahhoz adja. Mi, gyerekek hallgatóztunk persze, és hallottuk, hogy azt mesélte anyuka, hogy mit mondott a rabbi. A vége az, hogy a Piri nem ment ki. Minden megvolt, mindenféle iratok, de Piri nem ment Dél-Amerikába. Ugyanolyan "vállalkozó szellemű" volt, mint a többiek. Így lettünk mi mészek és nem "miss"-ek. Mert ez így közszájon forgott a családban, hogy miért is nem lettél "miss".

Gyula valahol a munkaszolgálatban halt meg 1945-ben. A Piri a háború után a férje helyett átvette azt a munkát, amit az végzett. Vitte a kenyeret egy nagy kenyérgyárból, és üzletekben rakta le. Ez egy külön foglalkozás volt.